

Előfizetési ár

Házhoz hordva:

Egész évre . . . . . 8 kor.
Félévre . . . . . 4 »
Negyedévre . . . . . 2 »

Postán küldve:

Egész évre . . . 9 kor. — fill.
Félévre . . . 4 » 50 »
Negyedévre . 2 » 30 »
Egyes szám ára 20 fillér.

Selmeci Újság

Társadalmi hetilap

Megjelen minden csütörtökön.

Szerkesztőség:

Péchy Antal-utca 41. szám.

Kiadóhivatal:

hova az előfizetések és hirdetések küldendők: Kossuth Lajos-tér 4. Zárda épület.

Apró hirdetések díja szávanként 4 fillér, vastagabb betűkkel 8 fillér.

Főmunkatársak:

A főiskola hallgatói

Felelős szerkesztő:

Wagner László dr.

Kiadó- és laptulajdonos:

Grohmann Gyula

A lap tiszta jövedelmének 25 százalékát a „Főiskolai-Kör Otthona“ javára fordítjuk.

A másik nagy feladat.

[—cs.] Ha az új polgármesterben meg lesz a kellő következetesség és erősség (és ebben nincs okunk kételkedni), akkor szerencsés csillag alatt vállalta hivatalát. Bizalmi tisztét a kedvező idők két nagy ügy letéteményesévé teszik. A vasút az egyik, Vihnyefürdő a másik.

Ely nagyfontosságú dolgokban ha bölösen, gyorsan és jól végez, a város közönségének, mint érdekösszeségnek örökreszóló elismerését vivja ki. És ez a legszebb, legmaradandóbb monumentum.

Egészeben tehát rábizzuk a dolog gondját.

Amint mult számunkban megjelent s Vihnye fürdő dolgában kimerítő tájékoztatást nyújtó közleményünkkel tanácsára kívántunk lenni az egyik nagy feladatban, úgy mostani vezetőikkünkkel készségünket óhajtjuk kimutatni arra nézve, hogy a másik nagy feladat végzésében is

támogatni akarjuk. Együtt dolgozunk a vasutért.

Amnyira már sikerült eljutnunk, hogy a vasut szükségességének az érzete újra felébredt közönségünkben. A hivatott tényezőkben a belátás van ez érzet helyén. Belátásuknak munkára serkentő hatása már meg is nyilatkozott. A tényezők, tettekkel tényezők kezdenek lenni.

Most már csak az szükséges, hogy a közönség a hivatott tényezőket nyugodni ne hagyja. A szükségérzet a belátást folytonos új energiával lássa el.

Kell, hogy kiküszöbölődjenek a praxisból a régi recept, mely a bankettig el tudta vinni a beteg állapotokat, de az utána újra beálló elernyedéstől nem tudta megmenteni az ügyet.

A diagnózis ma még súlyosabb körtüneteket állapít meg, mint aminek az utolsó vasutügyi bankett

előtt gyötörték tönkremenő városunkat. Az idők bélyege hiányzik innen, a haladás jele, ez az újraoltásról szóló bizonyítvány, ami nélkül a régi ragályokkal szemben való immunitás ma nincs biztosítva.

Roppantúl érdekes és baj, hogy a megindult munkálkodásban résztvevőket már a nehézlélegzés gyötri. Mintha már bankett után volnának. Csüggednek. „Nehezen megy” — azt mondják. „Ki tudja, mikor lesz ebből a dologból valami. Nem lehet itt csak lassan, kis lépésekkel haladni”, stb. stb. . . . mind elég rossz beszéd ahhoz, hogy elernyedést létesítsen.

Tudatosan kell munkálkodnunk. Csak olyan célért szoktunk dolgozni, melyről azt tartjuk, hogy kivihető. Ha pedig ilyenek nem tartunk valamely célt, akkor esztelen-ség érte egy lépést is tenni.

A vasut létesítése, igaz, nem kis munkába kerül, de azt mondani, hogy ezt a munkát elvégezni nem bírjuk,

Óh könny! . . .

Óh könny! elvihartzott siralmaknak gyöngye
Peregj le szememről, hullj alá e könnybe
Letört életemény!

Niucs szebb kritikája senki szellemének,
Mintha az emberek róla úgy beszélnek:
— Bolond szegény!

Egyre hajtogatták: Nagy úr lesz belőle.
Okos kis fiu volt! — s lám nem telt több tőle
Néhány költemény.

Az is, kinek írta, sohasem szerette
El se is olvassa, — úgy kacag felette:
— Bolond szegény!

Pedig most is dallok forró igaz vággyal
Lázás ereimben féktelen tűz szárnyal
S vívódó remény.

De ha most is, most is csalódás lesz részem —
Jól van! — Sirkövemre önkezemmel vésem:
— Bolond szegény!

Ne higj a dalnak . . .

Ne higj a dalnak! Aki írja
Maga is úgy vagyon vele,
Az érzés, amely szárnyra hívja
Már csak emlékek gyermeke.

A szerelemnek az a dal,
Ami rózsának a kebel:
Pihogva ringó ravatal;
Hol illata végsőt lehel.

Bogdacs.

Károly bácsi.

— A „Selmeci Újság” eredeti tárcája. —
Írta: Nemo.

Én tizenhat éves lurkó voltam, Ő már hetven körül járt. Nem tudom határozottan vajjon az ősz szakál imponált-e nekem jobban, vagy az, hogy Károly bácsi 48-as honvéd volt.

Valószínűleg a kettő együtt ébresztette bennem azt a különös, félelmes tiszteletet Károly bácsi iránt.

A lobbanékony, forró, fiatal szív csodás bámulattal tekint olyan emberi nagyságra, ki »nagy idők tanuja« volt, és akinek »szabadságszeretettől izmosult karja« — lelkesedéssel lobogtatta a zászlót, melyre a nemzet hármass hitvallása volt ragyogó arannyal himezve.

Pedig Károly bácsin nem látszott, hogy a szabadságszeretet annyira megizmosította volna karját. Sőt! — Sovány görnyedt alakja csak úgy kotyogott a bő ruhában, melyet valami jószívű emberfia juttatott neki.

Amilyen gazdag volt Károly bácsi az emlékekben, annyira szegény volt földi javakban.

Az a derék kötélverő mester, a kinek én is laktam — fogadta házához a kolduló herost. Ellátása fejében azután forgatta napestig a kötéisodrógép kerekét.

Milyen furcsa. — Ugyanaznal a kézzel, — amellyel a nemzet közös kincséért lütyülő golyózáporban küzdött, — most a penészes kenyérért szolgál megadással kereket forgat, hogy éljen.

Mikor a köteles Pista fiával a csatangolásból este fáradtan hazatértünk s letelepedtünk a párologó tejfőlös túrósesusza mellé, bizonyos kéjes melegséggel gondoltunk mindig arra, hogy mit fog az öreg mesélni az este.

Oh! Károly bácsi a meseszövében igen nagy mester volt. És mi pedig minden szavát elhittük egy darabig.

Mondom csak »egy darabig,« mert néha alaposan elvetette az öreg a sulykot.

Bár Pista meg én — nem tartoztunk a classisban a legeminebb diákok közé a historiából, mégis kétely szállta meg sziveinket hőstettei iránt annak constatálásával, hogy hol Damjanicsnak, hol Dembinszkynek hordt el ugyanegya helyen és időben a fejét és lábát a golyó. Az öreg in theoria csak úgy szórta a halált.

Emlékszem, Damjanics csákJát potom 35-ször furatta át a furfangos osztrák golyóbisokkal. Hát úgy 3—4 golyó erejéig hittünk

ez szegénységi bizonyítvány önmagunkról, mondatnám lustaságból származott beletörődés a szomorú állapotokba.

A vasut rengeteg fáradságba és nagy áldozatokba kerül, tehát megcsinálható, — létkérdés, tehát megcsinálendő. A esüggedésnek és elfáradásnak nincs jutalma.

Az új polgármester programjában előkelő helyet adott a vasut ügyének. Melegen üdvözljük s kérjük, tegye azt a törvényhatóság ügyvévé is. Gyűjtse maga köré a munkakerőket s a beszüccselt iparkamara információjának a minisztériumban adjon súlyt egy monstre deputációval.

Hol vannak a 96-os mozgalom aktái? Kérje elő őket. Övé a hatalom hozzá. Belőlük meg lehet tudni, hogy mi módon ne tegyünk, mit mulasztottak a múlt akció vezetői, s hogy min akadt meg a munka.

Aztán szükséges, hogy az óhajtott vasútvonalba eső városokat és községeket bevonjuk a munkába. Hogy igénybevegyük erőiket s áldozataikat. A szükségességnek közösen való hangoztatásával többet s biztosabban lehet elérni.

Sürgősen kell cselekedni. Elmaradottságunk napról napra nő. Mindig érezhetőbbé és érezhetőbbé válik a friss, üde, új levegő hiánya. Gyors munkával akadályozzuk meg az olyan hangok felszínre- s fogathoz jutását, melyek a Los von Schemnitz refrainjével ütnek meg naponkint füleinket.

Az államosítás.*

II.

A vallás és közoktatásügyi miniszter szavai értelmében a községi és felekezeti iskolák föltétlenül kapnak segélyt.

Erre Selmecebányának szüksége van, de jogosan követelheti is a kormánytól. Hiszen nálunk az iskola kötelesek kétharmadát a kincstári alkalmazottak gyermekei teszik. Már pedig az állam minden-privát vállalattól megköveteli, hogy alkalmazottainak 40 gyermekénél tanítót tartson. És nálunk ugyanezen törvényhozó és végrehajtó hatalom 1200 frtot ad a népnevelésre. — Hiába hivatkoznak arra a szerződésre, melyet — úgy tudom — 1868-ban kötött a kincstár a várossal.

Nézzük csak a város mint patronus által föntartott iskolákat. Ezeknél azon időtől megtízszereződik az évi kiadás, nem is számítva az óriási befektetéseket. És a kincstár az elvállalt leánynevelésre még most is csak a régi összeget adja. Ki a gondosabb népnevelő? Hogyne volna ez a város szegény, mikor maga a kincstár, az állam így bánik vele! Igazán lelketlenség kellett hozzá, hogy ezt a várost a köz — az állam ügyében ily áldozatokra kényszerítették. És ez a szegény város, fölértvén a kor szellemét, meghozta ezen áldozatokat, habár, mint mondják, az átvett birtokok értéke kamataiban meg nem felel a fokozódó kiadásoknak.

Kérem! így vagyunk mindennel.

*) Folytatása lapunk múlt évi 8-ik számában közölt cikknek.

Hát az állam képes megfelelni a fokozódó igényeknek?

Már kitaláltak mindenféle adókat, 20 év alatt 100, sőt több perccenttel emelték és az évről deficitel végződik. Tehát föl kell adni az államot?! Nem-e helytelen consequentia?

A város, mint kegyúr bizonyos jogok ellenében köteleseket vállalt. Ezen jogokat gyakorolja és így a kötelesek is fönmaradnak. Ámde nem lehet csak egyszerüen lemondani akár mind a kettőről, mi el ebben kétoldalú szerződés van. Mert ha anno dato kisebb kötelesek jártak a szerzett jogok mellett, hová lett a jövedelmi többlet?

Természetes, hogy az csak a patronatusi, vagyis kath. iskolákra vonatkozik, melyeknek államosításához más faktorok is kell, hogy hozzájáruljanak. Már pedig bizonyos, hogy a hercegprimás, mint a kath. iskolák legfőbb öre, ehhez hozzájárulni nem fog, mert az egyházjog köti, nem különösen most, mikor a dolgon másképp — államségélylyel — lehet segíteni.

Ily körülmények közt, mi értelme van a törvényhatóságban az iskolák államosítását fölhozni? Az ág. ev. iskolák; az izraelitáké, hitközségi iskola, ezekhez tehát a törvényhatóságnak, — habár a város arányosan segítse — nincs köze. A kath. iskolák kegyúri, felekezeti iskolák, melyek a patronus — városi tanács — és a megyés püspök jogkörébe tartoznak.

Új állami iskolát lehet kérni, de községi és pláne felekezeti iskolákat

is neki, de az 5-iktől fölfelé már rendszeresen összenéztünk Pistával és kiolvastuk egymás szeméből közös gondolatunkat, hogy lapit az öreg.

Sohse felejttem el azokat a hideg téli esteket, melyeket Károly bácsi átmesélt.

Aműhelyben körül ültük az alacsony tüzhelyet. Károly bácsi rendszerint közel ült a tüzhöz egy rőzse venyigére.

Csontos szikár alakját élesen odafestette a kormos falra a lobogó tűz.

Az árnyék megtört a menyezet szögletén és úgy nézett ki, mint gerendát cipelő hajlott óriás.

A Károly bácsi homlokának határait akkori phrenologiai ösmereteimmel képtelen voltam megállapítani. Teljesen megnyugodtam abban, hogy az, egészen tarkójáig, vagy tán még azon túl is tart. — Haja csak a fülei mellett volt szerény számú hajszálakkal képviselve. Hanem a szakálla olyan volt, hogy mikor először láttam, képtelen voltam visszatartani a kacagást.

Fele sűrű, — fele hófehér és mintha kreppből ragasztották volna masztixsal.

És mégis, mikor ott ült a vigan lobogó tűznél, annak biboros fénye körülcirógatta a Károly bácsi ősz fejét, olyan volt, mintha egy gloriás istenfő tünt volna elő a szoba homályából.

A tőle megszokott lassúsággal tömte meg makrapipáját. És mikor jobb kezének minden ujjával meggyőződött arról, hogy tényleg meg van töltve, kikapott a zsarátnokból egy menyecskeszemet s tenyerén táncoltatva a pipába tette.

Az első 4—5 füstkarika után kimorzsolta fogai közül azt a hátészócskát mellyel meséjét kezdeni szokta. Mert Károly bácsinak meg voltak fogai magas kora dacára csak az első két metsző foga hiányzott. Eme két fognak óhajtottuk tudni szomorú végét egy este.

Meg is kockáztattam a kérdést:

— Édes Károly bácsi ugyan mondja meg, mint lehet az, hogy minden foga megvan, csak éppen az a kettő hiányzik?

— Hát fiúk biz azt az ágyúgolyó ütötte ki 48-ban.

Összenéztünk Pistával erre a hihetetlen kijelentésre. Csodás egyöntetűséggel konstatáltuk, hogy az öreg visszaél a mi hiszékenységgünkkel s kezd szemtelenül hazudni. Még a tíz éves Ilka is hangosan kacagott, anynyira csiklandozta a merész mondás.

Károly bácsi meg feddőleg nézett reánk, s komoly tekintete nehezteletést árult el.

A kis Ilka meg is rettent ettől a tekintettől úgy, hogy a kis köténybe fojtott kacagás pityergésbe ment át.

Szinte megsajnáltam.

Tudj' Isten — azért a kis szőzi lányért képes lettem volna elhinni Károly bácsinak még azt is, hogy a haját is ágyúgolyó vitte el, — Ugyan mesélje el, hogy történt — fagattuk az öreget.

— Hát az akkor történt, mikor Damjanics alatt a 3-ik zászlóaljjal vívtuk ki Budavárát a némettől.

Hej fiúk! Ha láttátok volna azt a lelkesedést — azt az ézbontó mámort, mikor a honvédsereg diadalittasan bevonult a várba.

Az öröm feledtette az elhullott bajtársakat és a haldoklók hörgését. Ünnepeünk volt a halálbirodalmában, mert az ország szívében újra a magyar vér lüktetett.

— De a Károly bácsi fogát csak nem az öröm ütötte ki?

Siettem az öreg nagy lelkesedésének gátot vetni, mert ezeket már részint tudtuk, de másrészt már majd kifurta oldalunkat a kíváncsiság.

— A sereg összegyűlt másnap a Mátyás templomban és előtte, hogy Te Demuot tartson a kivívott győzelemért.

A pap fölfelé indult a szószékre, hogy beszédet tartson. Amint kenetteljesen fölfelé haladt, egyszer csak egy borzalmas ordítás kíséretében három-négy lépcsőt ugorva — a földszinten termett.

kérdése és mert olyan állítást tartalmaz: mintha Wilckens tudományos meggyőződését valamely más, nem az intézet érdekéből folyó célnak rendelte volna alá. A tudomány és intézetünk nagyjai iránt érzett kegyeletem készítetett arra, hogy a memorandum állításait a történeti hűségnek megfelelő módon helyreigazítsam, s bár indítványt nem teszek, mert semmi befolyást nem akarok gyakorolni a memorandum szerzőinek munkájára, mégis nagyon jól esnék, ha hallanám, hogy az emlékiratnak ez a része megfelelő módosításban fog részesülni.

Szólo azután rátér a memorandumnak arra az állítására, mintha az erdészeti egyesület ismert határozata nem fedné a szakörök véleményét, hanem valamely felső pressio folytán jött volna létre. Tiltakozik a tények ilyen célzatos elferdítése ellen. Az országos erdészeti egyesület határozatát szabályszerű formában és nagy többséggel hozta meg s azért, aki az ellenkezőjét állítja, célzatosan elferdíti a tényállást. A célzatoság pedig annál szembeötlőbb, mert a bányászati egyesületnek azt a határozatát, amely a memorandum céljait előmozdítja, mint a bányászati szakörök teljes súlyú, hamisítatlan véleményét fogadja el, amelyhez semmi kétség nem férhet. Ezt az egyedüli helyes álláspontot kell elfogadni mindkét határozattal szemben, amint azt szólo is teszi, noha biztos tudomása van róla, hogy — enyhén kifejezve — mily nagyarányú kapacitálás előzte meg a bányászati egyesület határozathozatalát.

Szólo végül még tiltakozik ama föltevés ellen is, mintha az erdészeti tanárok figyelmen kívül hagyták volna a gyakorlati oktatás követelményeit s az egyoldalú elméleti tanítást tették volna az áthelyezendő intézet főfeladatává. Ha ez állana, szólo is helytelenítené. Ámde megvan győződve arról, hogy az erdészeti tanárok, akik valamennyien a gyakorlatból kerültek ki, teljes tudatában voltak és vannak ma is a gyakorlati oktatás fontosságának. Erről soha egy percig, tehát memorandumuk szerkesztésekor sem feledkeztek meg, s ha az intézet székhelyét mégis Budapestre kívánják áthelyezni, bizonyára számot vettek a gyakorlati tanítás lehetőségével, legalább is oly mértékben, mint a menyire megtette a most felolvasott memorandum egyedüli erdész-zakembere akkor, amikor a következőre jut, hogy az eddigi székhelynél jobbat az egész országban nem csak találni, de még csak elképzelni sem lehet.

Előbb *Heincz*, majd *Vitális* igyekeztek lerontani a hatást. *Vitális* csodálkozását fejezte ki, hogy a város szülötte ellene beszél.

Herrmann Miksa személyes kérdésben kijelenti, hogy bizottsági taggá történt megválasztásakor az egész város közönsége tudta róla, hogy ő igenis a főiskola elvitele mellett van. Férfias nyíltsággal kijelenti, ha bárkinek kifogása van e teremben, vagy a városban az ő biz. tagsága miatt, hajlandó azonnal lemondani, mert ő első sorban főiskolai tanár, s csak azután bizottsági tag. (Felkiáltások: Ne mondjon le! Maradjon!)

A közgyűlés az előterjesztett memorandumot elfogadta.

Két apróbb ügy került azután tárgyalásra, s ezzel a közgyűlés délután fél 6 órakor véget ért.

KIS KOMÉDIÁK.

Mi lesz velünk?...

[Kis rész a nagy tragikomédiából]

Személyek: A fehér palota

A zöld palota

Mária Terézia szelleme

Nyitány ad notam: Nem, nem, nem,...

Nem megyünk mi innen el!

Színhely: A botanikus kert.

Idő: Éjjél.

A zöld palota: Pajtás?!

A fehér palota: No?...!

A zöld: Hallottad a Fedák Sári meséjét? (dudolja) Széna, szalma, zabasztag — nekem ugyan befellegzett!

A fehér: Tudom mire célozol; nekünk is befellegzett!

A zöld: Jaja, elvisznek Selmecről, — azaz csak a gyomrunkat kaparják ki, a berendezést és a tudományos eszközt — mi meg itt maradunk lóistállónak; egyébként sohasem lehet tudni nem vetődik-e erre valami éhes színésztrupp vagy táncmester, — legrosszabb esetben iparcsarnokká fajulunk.

A fehér: Az ugy is dukál; amíg a régi címzést hordtuk az eresz alatt, jó volt itt is, de most előléptettek....

A zöld: Híszén igazad van, de a Náci azt mondja, nem lesz semmi sem belőle, mert ő tudja, ő hallotta, hogy .... (körülnéz, nem hallgatódik e valaki; távolról egy hazasiető földbirtokos és erdőtulajdonos bicegő lépéseit véli hallani s elhallgat.)

A fehér: (Megismeri; — sugva) Ez is megkeült! Ki nem állhatom itt a hátam megett ezt a szerencsétlen gyarmatügyi politikát, örökké zavarnak. (Később, óvatosan) Mit mondott Náci?

A zöld: Hogy nem tudják a főiskolát hová tenni, hogy talán Budapestre....

A fehér: Te. Az nem is volna rossz. Finom dolgok volna, — már az erdészeket értem; — befásítanak számotokra a Rákosmezőt, a Tattersaalt stb. és a Tannhäuser II. felvonásában még tán vadászhatnátok is.

A zöld: Ti sem járnátok rosszul. Azt mondta Friedmann árendás, hogy Ósbudavár valóságos aranybánya és mint statisztikák felléphetnétek a Bányamester operettben is.

A fehér: Hát a vaskohászok?

A zöld: Mint a többi faluvégi feketebőrű iparos, szegyet, láncot készítenének és esténként... No hát rossz dolga van Banda Marcinak?

A fehér: Szegény fémkohászokkal már nagyobb volna a baj, őket legfeljebb a szent-Andrásnapi ólomöntéskor lehetne üzembe helyezni; s aki koplal, kérje vissza a....

A zöld: Mit?

A fehér: Igaz, majd elfelejtettem, hogy nincs tandíj, de hát hamisítsanak pénzt, csak nem hálnak belé.

(Hirtelen zaj; a márvány tábla arany betűi megelevenednek. Mária Terézia szelleme h magasságból r sugaru körben sűrű könnyeket ejt. — A mennyiségtani tanterem nyitva felejtett ablakából ismeretlen tettesek határozatlan integráljeleket hajítanak utána; ugyanígy repülnek feléje a növénytani tanszék nedvkeringési integráljai, miközben a ceruza faragógépek fogaikat vicsoiritják.)

A szellem: Hát már itten sincsen maradásom?

(Hirtelen fordulattal mintegy védőpajzsul egy kétköpenyű kúp egyik köpenyét magára rántva szomorúan el.)

Lassan hajnalodik, majd később sok helyről visszhangzik:

— „Uraim, mint a mult órán említettük stb....“

Pont.

HIREK.

-- Főiskolai adjunktus sikere.

A Magyar Tudományos Akadémia III. osztályának f. hó 21.-én tartott ülésén Than Károly egyetemi tanár bemutatta Zemplén Géza dr. főiskolai adjunktusnak „Vizes oldatok felületi feszültségéről“ szóló értekezését. Ezen dolgozat annyiban bír reánk magyarokra nézve tudományos jelentőséggel, hogy egy általános chemiai tétel érvényességét, melyet téves meggondolás alapján külföldi tudósok kétségbevittek, szerző az illetőknek saját adataikból bizonyította be.

— **Az Erdősi emléktáblára** újabb a következő adományok érkeztek: *A debreceni kegyesrendi társházból:* Kegyesrendi társház 5 kor.; Jászai Rezső 2 kor.; Vas Károly, Benczik Ferenc, Vittkó József, Szücs István, Eberhardt Béla, Peckl Mihály, Szalay József, Bácskai József, Fehér Flórián, Freesz Endre, Divényi Gyula, Finda Antal, Pintér Pál, Vékony József 1—1 kor.; Varju János 50 fillér. Összesen: 21 kor. 50 fill.

A kecskeméti kegyesrendi társház tagjai 5 kor. 60 fill.

A lévai kegyesrendi társházból: Kegyesrendi ház 5 kor.; Cserhelyi Sándor, Gyulányi Lajos 2—2 kor.; Hadady Géza, Sinkovics Ferenc, Gácsér Endre 1—1 kor.; Összesen: 12 kor.

A máramarosszigeti társházból: Keller János, Kustár Ignác 2—2 kor.; Vándor József, Balogh Sándor, Pécsi Ödön dr. 1—1 kor.; Összesen: 7 kor.

A nagykanizsai kegyesrendi társházból: Mészáros József, Nyilassy Károly, Csóti Márk 1—1 kor.; Horváth György 80 fill.; Sipőcz Pál, Krix András, Lukács József 40—40 fill.; Bérczi János 50 fill.; Összesen: 5 kor. 50 fill.

A rózsashegyi kegyesrendi társházból: Lőrincz Gábor, Erdélyi József, Czimmermann János, Szakál Gyula, Magas Mihály, Litán Gergely, Király Lajos, Sárfly Ignác 1—1 kor.; Janny László 50 fill. Összesen: 8 kor. 50 fill.

Selmecről részben lapunk utján, részben a pénztárhoz a következő adományok érkeztek: Bánik Lajos 40 fill.; Grohmann Gyula 1 kor.; Kahle Frigyes 2 kor.; Majerszky Mihály 1 kor.; Timkó Pál 1 kor.; Horváth József 2 kor.; Hasch Antal 1 kor.; Duda János 1 kor.; Lovas József 40 fill.; Velics József 3 kor.; Lencső János 2 kor.; Platzer Jenő 2 kor. 20 fill.; Kellner Aurél 50 fill.; Csorba Ödön 1 kor. Összesen: 18 kor. 50 fill.

Multkori gyűjtésünk eredménye 32 kor. Mai gyűjtésünk eredménye 78 kor. 60 fill. Összesen: 110 kor. 60 fill.

az állam nem veszi át. Hát mit akarunk mi államosítani? Nincs jogunk, nincs mit, nem szükséges az államosítás iskoláinknál.

Hlavathy József.

Rendkívüli városi közgyűlés.

Hétlőn f. hó 21-én összeült a thatósági bizottság rendkívüli ülésre, hogy határozzon a város legfontosabb ügyében, vajjon odaadják-e Vihnye fürdőt Vinter Sándor és fiai cégnek bérletbe, vagy nem. Örömmel írjuk le, hogy a cég ajánlatát nem fogadta el a közgyűlés. A fürdő sorsa felett azonban döntés nem történt. Ez évben még házilag kezelik, de hogy mi lesz a fürdő további sorsa, az igazán a jövő titka. A közgyűlés majdnem egyhangulag és vita nélkül állapította meg a bérleti ajánlat elfogadhatatlanságát.

Még egy fontos tárgyat intézett el a közgyűlés, az erdészeti főiskola áthelyezése ellen a város részéről készített emlékiratot. Ennél a kérdésnél *Herrmann Miksa* a főiskola rektora mondott ellenvéleményt. Váratlanul történt a felszólalás, de valóban megkapó volt. E tudósítás keretében nem szokás a biz. tagok beszédeit méltatni, de az a férfias hang, az a komoly, higgadt érvelés, s az a közgyűlési teremben szinte szokatlan, magasszínvonalú beszéd kötelességünk ké teszi, hogy az ő beszédjével kivéteelt tegyünk. Ugy szólna a közgyűlésen egyedül álló ellenvéleménynek ilyen hatását még nem láttuk soha. Mintegy lenyűgözte a közgyűlést. Percekre volt szükség, míg felocsudtak a biz. tagok a varázs alól. A memorandumot természetesen elfogadták.

A közgyűlés lefolyásáról részletes tudósításunk a következő:

Elnök, *Lits Gyula* főispán megnyitja a közgyűlést. A tárgysorozat első pontja *Vihnyefürdő bérletügye.*

Főjegyző bemutatja a Vinter cégnek a városhoz küldött express levelét, melyben

Oly gyorsan járt a keze a keresztvetésben, mint a futó német lába.

A nagy ijedségtől alig tudta kinyögni, hogy valaki van a szöszékben.

Ketten azonnal föntermettünk és fülénél fogva huztunk le egy száználmasan szepegő rác katonát, ki dicsőséges bátorságában bujt el oda az ostrom alatt.

— De a fogai Károly bácsi?!

— Várj már te lurkó — arra is rákerül a sor.

Hát elvittük azután a többi fogolyhoz az atyáit és ott varadtunk örnek, mert az volt a parancsunk.

Szörnyen untuk magunkat. Amolyan honvéd virtussal kezdtünk lapdázni a főlhalmozott ágyúgolyókkal.

— Az egyik golyót rosszul dobta a cimborám és nem lévén időm elkapni, a csacsi golyó nekiesett a fogamnak.

Azóta nincs meg a két fogam.

Hát biz ez nem is volt olyan hihetetlen.

Azóta sok idő telt el.

Nős ember lettem. A nevetős kis szöszilka lett a feleségem. És most, hogy esténként a kandalló mellett együtt nézzük szótlanul az izzó zsarátnokot, mindkettőnk agya tele van a gyermekkor pajzán emlékeivel.

És néha-néha mintha ott lenne mellettünk az a gloriás istenfő — Károly bácsi.

ajánlattevők, ha jelen közgyűlésen végleges határozat nem hozatnék, ajánlatuk meg nem történtét és bánatpénzüket visszautalását kéri. Felolvassa egyszersmind *Wagner László dr.-nak* ez ügyben benyújtott indítványát, hogy

1. Mondja ki a that. bizottság, hogy a Vinter cég ajánlatát és a szerződési tervezetét általánosságban nem fogadja el, s ezért annak részletes tárgyalásába sem bocsátkozik.

2. Utasítja a tanácsot, hogy a fürdőnek nyilvános árverésen való eladása céljából árverési feltételeket készítsen olyképen, hogy ugyanazon árverésen, ha az eladás eseteg nem sikerül a bérbe adás is eszközölhető legyen, s intézkedjék, hogy ez a márciusi közgyűlésen tárgyalassék.

Horváth foglalkozik a Vinter cég ajánlatával. Szombaton összeült a bizottság újból, s tárgyalás alá vette Vinternek a szerződésre utólag tett megjegyzéseit, melyekhez ajánlatát kötötte. A bizottság ezen megjegyzéseket el nem fogadhatta, s így azt hiszi a közgyűlés is hasonló szellemben fog nyilatkozni, ezért tárgytalannak találja a cég ajánlatát. Szavazást kér.

Heinecz általános vitát óhajt.

Handelpártolja a polgármester indítványát.

Farbaky foglalkozni kíván az ügyvel általánosságban. Nem barátja a házi kezelésnek, de az eladásnak sem. A bérletet tartja legelőnyösebbnek, de nem a Vinter ajánlatát.

Elnök szavazásra bocsátja a kérdést.

Handel névszerű szavazást kér, melyet elnök elrendelvé, a közgyűlés egy szavazat ellenében úgy határoz, hogy *Vintert elutasítja ajánlatával.*

Wagner dr. indítványa következett ezután.

Horváth ezen indítvány módoszatával s nem intenciójával szemben azt a módosítást ajánlja, hogy utasítsák a tanács, hogy a fürdőnek vagy eladását, vagy bérbeadását kül-, vagy belföldi megbízottak útján próbálja meg, továbbá miután a bérbeadás jelenleg nem sikerült, ezért az ideiglenes házi kezelésről szóló tervezetét már a márciusi közgyűlésen mutassa be.

Wagner dr. miután a polgármester indítványa csak a módoszatokra nézve tér el az övétől, beadott indítványa második részét visszavonja. (Helyeslés.)

Heinecz, Horváth, Farbaky beszéltek ezután, majd

Szél, aki a bérletnek a hive, s a Vinter céggel való tárgyalások újrafelvételét javasolja. (Zúgás.)

Farbaky csak a bérlet mellett van. Indítványt ad be erre vonatkozólag.

Herrmann Miksa és Handel a polgármester indítványát pártolják, s miután

Farbaky indítványát visszavonja, az el is fogadtatik.

Következett ezután a tárgysorozat második pontja:

A memorandum.

Zótomy ismerteti a kiküldött bizottság működését, bejelenti a memorandum elkészítését s azon javaslatát, hogy azt a földmiv. miniszterhez s a kormány tagjaihoz juttassák el és hogy márciusban egy küldöttség vigye a memorandumot a trón zsámolyához. Felolvassa a memorandumot.

Herrmann Miksa nem akar az emlékirat tartalmával polémia bocsátkozni, mert egyfelől nem maradt meg emlékezetében

egyszeri hallásra a memorandum minden részlete, másfelől meg a közgyűlés nem lévén hivatva az ügy érdemleges elintézésére, akár felszólalónak, akár pedig az erdészeti szakosztálynak minden valószínűség szerint módjában lesz ellenérveit ott és akkor felhozni, ahol és amikor az intézet székhelyének a kérdésében végérvényesen döntenek. Bizonyos megjegyzésektől, ténylegi tévedésektől a helyreigazításától azonban már ez alkalommal sem állhat el.

Igy elsősorban kötelességének tartja annak a kijelentését, hogy a főiskolai tanári kar kebelén belül mindenkor azoknak a pártján állott, akik az intézetnek alkalmasabb helyre való áthelyezését országos érdeknek vallották, s hogy alapos megfontolás alapján szerzett ezen meggyőződése mellett most is kitart.

Ennek folyományaképpen nem fogadhatja el a felolvasott emlékiratot tendenciája miatt, de nem fogadhatja el érvelésénél és hangjánál fogva sem.

A memorandum fejtegetései közül őszinte megátkozással hallotta azokat, amelyek *Wilckens* nagyüvű erdésztanára vonatkoznak, s amelyek, míg egyfelől mélyen sértik felszólalónak az akadémia nagyjai iránt táplált kegyeletét, addig másfelől a történeti tények olyan elferdítését tartalmazták, amelyet szó nélkül nem hagyhat. *Wilckens* állásfoglalása a székhelynek már akkor is felbukkanó kérdésében úgy van feltüntetve a memorandumban, mintha *Wilckens* könnyelműen alkotta volna véleményét, amit a memorandum szerint már az is bizonyít, hogy azóta a tények rácsáfoltak volna *Wilckens* jövődöléseire és hogy *Wilckens* azonfelül még a bécsi kormány centralisztikus törekvéseit is szolgálta volna. Szólónak a memorandumnak erről, de csakis erről a részéről előzetes tudomása volt. Így hát elolvashatta *Vadas* tanártársának az erdészeti akadémiáról írt történetében a *Wilckens*re vonatkozó részt. Ez a könyv oly időben keletkezett, amikor még a jelen emlékiratról szó sem lehetett, s így a célzatosság vádja már csak ezen oknál fogva sem érheti. De azonfelül hivatalos akták feldolgozásából keletkezett s így feltétlenül történelmi képet szolgáltatja *Wilckens* tevékenységének.

Ebből a munkából mármost mindannak az ellenkezője tárul elénk, mint amit a memorandum *Wilckens*ről leplezetlenül, vagy a sorok között állit. Szóló azután szemelvényeket olvas fel a könyvből, amely valóságos apotheozisát adja e nagy férfiú alapvető munkásságának, a magyarokhoz való rakaszkodásának és törhetetlen tudományos meggyőződésének, amely utóbbi maga is tarthatatlanná teszi azt a feltevést, mintha *Wilckens* valaha más célokat szolgálhatott volna mint a tudományét. Kiváló és szakférfiak ítéletére hivatkozik azután annak a bizonyítására, hogy *Wilckens*ről korántsem állitható az, mintha a tények meghazudtolták volna az ő vallott nézeteit s végül így folytatta:

Az a kép, amelyet az emlékirat fest *Wilckens* ténykedéséről, merőben ellenkezik attól, melyet a történeti vizsgálódás állapított meg. Az emlékirat legsúlyosabb váddal illeti *Wilckens*t, amely tanárt és tudóst érhet, mert könnyelműnek tünteti fel nyilatkozatait olyan fontos kérdésben, mint amilyen az intézet székhelyének a

FARSANG.

— **Elismerés a postásoknak.** Kosuth Ferenc kereskedelmi miniszter az ország posta és távirda személyzetéhez a következő elismerő leiratot intézte:

Az elmén terjesztett jelentésekből megelégedéssel értesültem arról, hogy a m. kir. posta, távirda és távbeszélő állandó fejlődésnek örvend és hogy a személyzet szakismeretével és ügybuzgalmával az 1906-ik évben is minden lehetőt megtett arra nézve, hogy az évről-évre emelkedő forgalom követelményei minden tekintetben kielégítést nyerjenek. Különösen ki kell emelnem a nagymérvű karácsonyi és ujévi forgalmat, amelynek akadálytalan lebonyolítása a személyzet fokozott odaadó buzgalmának tudható be érdemül. Indíttatva érzem magamat tehát, hogy a magyar kir. posta, távirda és távbeszélő összes szolgálati ágainál működő személyzet szakavatott, kitartó munkássága folytán az 1906-ban elért kedvező eredményért az egész személyzetnek köszönetemet és elismerésemet fejezem ki.

— **A közönség figyelmébe.** A kereskedelmi m. kir. miniszter múlt évi november hó 22-én 79261/v. számú rendeletével a vásár és ünnepnapok postakézbesítési szolgálatot következőképpen szabályozta:

1. *December 1-től január 15-ig terjedő forgalmasabb időre* eső vasárnapokon és munkaszünetes és nem munkaszünetes ünnepnapokon a postautalványok, pénzeslevelek, postai megbízások, utánvételes ajánlott levelek, postatakarékpénztári utalványok és csomagok szállítóleveleinek kézbesítése naponta egyszer, és pedig reggeli 8 órakor történik.

2. *Január 16-tól november 30-ig terjedő időben* vasárnapokon és munkaszünetes ünnepnapokon a felsorolt küldemény fajok kézbesítése teljesen szünetel, a csomagok közül azonban a romló tartalmuak és sürgős természetűek szállítólevelei egyszer és pedig reggeli 8 órakor kézbesítetnek.

3. A levélpostai küldemények, tehát levelek, levelezőlapok, nyomtatványok, árúminták, vásár és ünnepnapokon reggel 8 órakor korlátolt számban, délelőtt 11 órakor minden korlátozás nélkül úgy, mint eddig fognak kézbesítettni.

4. A hírlapok és express küldemények kézbesítésében változás nem áll be.

— **Új községnevek.** Hontvármegye törvényhatósági közgyűlése egyes községek kérése és határozata folytán néhány község nevét megmagyarosította. Így Gyekés helyett *Gyökös*, Apáti *Hontapáti*, Haraszti *Ipolyharaszti*, Hidvég *Ipolyhidvég*, Magyarad *Hévmagyarad*, Tompa *Kistompa*, Visk *Ipolyvisk*, Bácsfalu *Kisbácsfalu*, Hontsomos *Csábrágsomos*, Királyfalu *Hontkirályfalu*, Németi *Selmechnémeti*, Rákóc *Hontrákóc*, Szitnyalehotka *Szitnyaliget*, Bél *Ipolybél*. Börzsöny *Nagybörzsöny*, Garamkissalló *Garamsalló*, Páld *Garampáld*, Szalka *Ipolyszalka*, Tölgyes *Ipolytölgyes*.

IFJUSÁG.

A **bányászati és erdészeti főiskolai kör** f. hó 18-ikán nem tarthatta meg havi közgyűlését, mert a közgyűlés határozatképességét nem lehetett megállapítani.

A **sakkverseny**, mint már régebben is irtuk, eldöntetlen maradt. Fazekas, Horváth, Klózl és Puskás szereztek egyenlő számú egyet. A döntő mérkőzések szerdán, f. hó 23-ikán kezdődtek meg. Az eredmény kétes.

Álarcos bál. Mondhatjuk, várakozáson felüli volt a — családás.

Nem a hölgyválasztmány agilitásában, nem abban, amit a rendezőség körültekintő fáradozással produkálhatott, nem is a jótévedésme pártolása tekintetében és nem is mi családunk, hanem a nagyközönség családott önmagában.

Ne méltóztassék hinni, hogy ez a mondásunk maszkba öltözötten rejtelmeskedik. Állításunknak valóságos képe az a mondat: a közönség családott önmagában.

Mindenki, aki tehette, ott volt a bálon. Mindenki várakozással nézett az est komikuma elé — s ez volt a baj. Mindenki csak várt, s látni akart, de a látványt ötletességgel s változatos tartalommal gyarapítani, részvétellel imponánssá tenni — vonakodott.

Mintha mindenki csak azt mondta volna, menjén álarcban — más.

Ezek a mások pedig voltak olyan furcsák, hogy nem mentek maszkban. Miután pedig a nagyközönség csupa ilyen másokból állott, megszületett a *ridiculus mus*. Magyarul: Karnevál herceg kísérete a nőegyleti álarcos bálon.

Valóságos önfeláldozók voltak ennek a neveléségek egérkének az alkotói, miért is elismeréssel adózunk Nekik.

Vagyis mit! Részvétet fejezünk ki Előttük, hogy a nagyközönség kíváncsiságának áldozva, épen a nagyközönség részt nem vétele folytán annyira egyedülmaradtak igyekezetükben.

Kibe családott már most a közönség? — Önmagában. Várt fényes, maszkos felvonulást és nem kapta meg amit várt, mert nem volt benne részt.

Kifogyott az ötletesség, a vállalkozó, pajzán kedv Selmec közönségéből?

A bálnak álarcos bál volt a neve. Valóságban pedig táncestély volt, a szokott értelemben. Az, hogy voltak, kik maszkban jelentek meg, minden tervszerűség nélkül, csupa összhangzatlansággal és egyénileg teljesen elkülönülve, az nem volt elégséges arra, hogy a szó régi értelmében vett álarcos bálnak legyen nevezhető. Semmi összebeszélés, semmi játék. Hiányzott a móka. Csak egy-két mérész szem kokettált ki bátran a lárva alól, a többiek meg olyan komolyak voltak, mintha elfeledni volna, hogy a komédia illenék hozzájuk. Minden oly csendes, zavartalan. Ríporterünk részrehajlatlanságát ugyan erősen támadta Napkelet szel'emes Gyöngye csábos kacsintással, de... Vesztegetésének szívós játékával csupán a csodálkozó Gyermekek ajkai készítették szégyenlős mosolyra. De jó lett volna, ha a mnlatni vágyóknak kölcsönözi bátor temperamentumát...! S azért nem is Őt dicséri meg, — pedig szeretné — hanem a többi, a legbájosabb kéményseprőt, az elegáns nap és éjt, a tél és a kánikula édes cukorbabait, a valóban szerény kis ibolyákat, a sikkes kis violát, a legvitézebb huszárt a fürge spanyol táncosnőt, a pajkos bohócot, a csinos kis lámpát, a jukker matrót, no meg a három szent premontreit, a francia márkít, a spanyol apródot és a púpos lengyelzsídót.

A jelenvolt hölgyek névsorát összeállítani teljes lehetetlenség volt. Csakis a táncolók neveit kísérelte meg tudósítónk összeírni; természetesen ez is hiányos. Jelen voltak: *Asszonyok*: Ács Józsefné, Árkossy Béláné, Baán Elemérné, Bachraty Józsefné, özv. Ba-

lás Károlyné, Bötdger Józsefné, özv. Clement Gyuláné, Csányi Ottóné, Dalos Józsefné, Faller Károlyné, Filkorn Alajosné, Fizély Károlyné, özv. Halsdorfer Józsefné, Herrmann Miksáné, Horváth Kálmáné, Király Ernőné, özv. Krausz Gézáné, Kuti Istvánné, Lányi Károlyné, Manner Lajosné, özv. Meskó Sándorné, Mihalik Jánosné, Nikl Jánosné, Pálya Zsigmondné, Platzer Sándorné, özv. Schmidt Ferencné, Schwartz Ottó dr.-né, Szentistványi Gyuláné, Székely Vilmosné, Sztancsay Miklósné, Tomcsányi Árpádné, Tóth Imre dr.-né, özv. Wagner Józsefné, özv. Westen Károlyné, Zólogy Imréné, stb.

Lányok: Árkossy Ferike, Baán Margit, Balás Ilonka (nap és éj), Bötdger Elza (ibolya), Clement Erna (szultána), Clement Elza (huszár), Faller Gizi és Iri, Faller Irma, Filkorn Ella, Fizély Ilonka (baba), Krausz Emmi (spanyol táncosnő), Meskó Ella (bohóc), Onczay Alice (viola), Platzer Gizi, Schwartz Bella, Szentistványi Mici (kéményseprő), Szívós Böske (ibolya), Szívós Piroska (lámpa), Szkladányi Mariska, Tóth Aranka (baba), Wankovits Klára, Westen Frida (matrón), stb.

Az anyagi siker várakozáson felüli volt. A karzat zsúfolásig tele, valóságos kiállítás a szép asszonyoknak és lányoknak. A nőegyleti választmány tagjai özv. Wagner Józsefné urasszonnyal élükön mindannyian a leggondosabb háziasszonyként fáradoztak az est sikerén, s munkájukat úgy anyagi, mint erkölcsi siker koronázta. Zsitvay mester művészi becsű táncrendet festett a bálra. A multság reggel 4 óráig tartott.

A „**Dunánineni estély**”-ről szóló multheti tudósításunkból térszűke miatt jelen számunkra kellett hagynunk az estélyen résztvett hölgyek névsorát, melyet alább közlünk. Itt említjük meg, hogy az estélyen előadott szindarabról szóló referádánkba hiba csúszott be, amennyiben a szobaleány szerepét nem *Clement Erna*, hanem *Clement Elza* urleány játszotta. Az estélyen a jótékony célra felülfizettek: Herrmann Miksa 10 kor.; Fodor László dr. 6 kor.; Zólogy Imre, Rauchbauer József dr., Grohmann Gyula 5—5 kor.; Horváth Kálmán, Ungár Kálmán dr. 4—4 kor.; Fizély Károly 3 kor.; Szegedi Sándor dr. 2 kor.; Becker Nándor, Lecső László dr., Sobó Sándor 1—1 kor.

Jelen voltak:

Asszonyok: Árkossy Béláné, Baán Elemérné, Benkő Béla dr.-né, Bötdger Józsefné, Broszmann Jenőné, özv. Clement Gyuláné, Faller Károlyné, özv. Farbaky Gyuláné, Fekete Lajosné, Fiedler Gyuláné, Fizély Károlyné, Gerő Gusztávné, Hein Ferencné, Herrmann Miksáné, Horváth Józsefné, Horváth Kálmáné, Hoznek Gyuláné, Illés József dr.-né, Kövessy Ferenc dr.-né, özv. Kubacska Lajosné, László Adolfné, Liha Antalné, Lugosi Istvánné, Nikl Róbertné, id. Oszvald Gusztávné, Paulovits István dr.-né, Platzer Sándorné, Puskás Józsefné, Schelle Róbertné, Schwartz Ottó dr.-né, Sobó Sándorné, Suhajda Lajosné, Surjanszky Kálmáné, Szentistványi Gyuláné, Tandlich Ignác dr.-né, özv. Tarcsányi Kálmáné, Téglás Károlyné, Tóth Imre dr.-né, Ungár Kálmán dr.-né, Zólogy Imréné, Zsámbor Pálné,

Leányok: Árkossy Ferike, Baán Margit és Icza, Bötdger Elza, Broszmann nővérek, Clement Erna, Elza és Otta, Dérer Janka, Faller Gizi, Iri és Irma Fiedler Alexa és Nelli, Fizély Ilona, Gerő Eta, Hein Mártha, Horváth Elza, Hoznek Erzsike, Kubacska nővé-

rek, Liha Mici, Lugosi Ilonka, Onczay Alice (Kassa), Platzer Gizzi, Puskás Böske, Schelle Ili, Schwartz Bella, Schulz Ida, Surjánzsky Sarolta, Szenes Margit, Szentistványi Mici, Tarcányi Margit, Tóth Aranka és Rózsika, Wankovits Klára.

Hangverseny. A selmecbányai ág. ev. liceum zenetársasága f. évi január hó 31-én a városi Vigadó termében táncdal egybekötött hangversenyt rendez a következő műsorral: 1. A) Tinódi Sebestyén. »Egri históriának sommjaja.« (XVI-dik századbeli dallam.) B) Palotási János. »Csak gyönyörű nemzet, Előadja a vegyeskar. 2. Schubert Ferenc. »Rozamunda nyitány.« Előadja a zenekar. 3. Egressy Béni. »Beteg leány.« Előadja a vegyeskar. 4. Thury Zoltán. »Sötétség.« Monológ. Előadja Véssey Kálmán VII. o. t. 5. A) Heller Stephen. 78-dik mű. »Viro e leg-giero.« B) Volkmann Róbert. 11-ik mű. »A mafómban.« Előadja a zenekar. 6. Magyar népdalegyveleg. Előadja a vegyeskar. 7. Aletter Ferenc. »Zászlóavató- induló.« Előadja a zenekar. A hangverseny kezdete este 8 órakor. Belépő díjak: Karzati számozott hely 2 kor.; Földszinti ülőhely 1 kor. 60 fill.; Ijúsági személyjegy 1 kor.; Deákjegy 50 fill.;

Családjegy 3 személyre 4 korona. Öt személyre 6 korona.

Nagyon szép célt tűzött ki magának a liceumi ifjúság a hangversenyyel. Lehetővé akarják tenni, hogy a tornaversenyeken a szegényebb sorsú diákok is résztvehesse. Reméljük, e nemes törekvése a diákoknak sikerülni is fog. Feljogosít minket erre a feltevésre a gondal összeállított műsor is, melynek minden egyes pontja élvezettel kecseltet.

Szerkesztői üzenetek.

Kéziratokat nem adunk vissza, névtelen levelekre nem válaszolunk.

K. P. V. Tomorebbet és rövidebbet kérünk, tudjuk, hogy ért hozzá. Ez a forma a mi lapunknak hosszú. Szép volna, ha a jelzett modorban szerencsésítetne bennünket. Köszönet és üdv.

Semper Idem. A jövő számban megszólaltatjuk. Ő. Most már többet tudunk. Indirekt úton ismertük meg. Rokonszenvét nagyra becsüljük; úgy érezzük, hogy megérdemeljük.

Felkérjük a Selmecbánya vidékén lévő községek igen tisztelt legyzőit, hogy legyenek kegyesek lapunkat figyelmükre méltatni s velünk a hatóságuk területén észlelt érdekesebb eseményeket közölni.

APRÓ HIRDETÉSEK.

I. negyedben 16 szá-
mú ház jutányos áron
eladó. Bővebb felvi-
lágosítás özv. Gyur-
kovitsnénál.

Aki tartós anyagból há-
zilag készült gyermek-,
leány- vagy női fehér-
neműt beszerezni óhajt,
forduljon hozzám, mert
saját fehérnemű var-
rodámban minden e
szakmába vágó cikkeket
a legrendesebben ké-
szülnek.

Sümegh János.

Lakásokat, bútorozott
szobákat a legbiztosabb
eredményre közvetít a
»Selmeci Ujság« apró-
hirdetés rovata.

Ajánlatokhoz,
melyek valamely jelige
alatt küldetnek a kiadó-
hivatalba, ne tessék ere-
deti okiratokat mellé-
kelni, mert éretek sem-
miféle felelősséget nem
vállalhatunk. Azokat az
ajánlatokat, és leveleket,
melyeket az apró hirté-
tés megjelenésétől szá-
mitott 4 hét alatt cím-
zettjük el nem visz, a ki-
adóhivatal megsemmisíti

Figyelemre méltó!
fehérnemű varrodám-
ban készült férfi ingek,
lábravatók és turista
ingek a legtartósab-
bak! Sümegh János.

MINDENNEMŰ

Fehérnemű és kelengye varrását
elvállalja.

HELYBEN és VIDÉKRE.
PEKAROVITS GYULÁNÉ
Selmecbánya, Erzsébet-utca 77. szám.

A nagyérdemű közönség szives tudomására hozom, hogy a

„Selmeci Ujság” nyomdája

már megkezdte működését.

A nyomda készít mindennemű nyomtatványokat, ugymint: műveket, lapokat, hivatali, ügyvédi, üzleti nyomtatványokat; levélpapirokat, eljegyzési kártyákat, diszes bál meghívókat, falragaszokat, névjegyeket stb. a legmodernebb, legizlésesebb kivitelenben, gyorsan és pontosan, a legjutányosabb árak mellett.

Felkérjük lapunk t. olvasóit, barátait, hogy nyomtatványaikra vonatkozó becses megrendeléseikkel is sziveskedjenek a

„Selmeci Ujság” nyomdáját fölkeresni.

A mélyen tisztelt közönség becses pártfogásába ajánlja magát

kiváló tisztelettel

Grohmann Gyula,

könyvnyomdatulajdonos.
Zárda épület.